

5 czerwca 1931 r.

H016 17/40

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 13527.

Kl. 21 c 13.

Zettlitzer Kaolinwerke - A. - G.
(Zettlitz pod Karlsbadem, Czechosłowacja).

Urządzenie do bezkitowego zamocowania trzonów w izolatorach.

Zgłoszono 8 września 1928 r.

Udzielono 11 kwietnia 1931 r.

Pierwszeństwo: 15 października 1927 r. (Czechosłowacja).

Wynalazek dotyczy urządzenia do zamocowania trzonów lub tym podobnych części w izolatorach bez użycia kitu. Zna-
ne są bezkitowe zamocowania trzonów w izolatorach wiszących, składających się zasadniczo z trzonu ze stożkiem, umieszczonego wewnątrz izolatora, oraz w zaopatrzonej w szczeliny tulei, umieszczonej nad tym trzonem i wykonanej jako nakrętka do trzonu, przyczem części te posiadają takie wymiary, że zestawione ze sobą mogą być wsunięte przez szyjkę izolatora do wydrążenia w jego kadłubie.

Po wprowadzeniu wymienionych części do izolatora wciąga się do górnej części tulei, zaopatrzonej w szczeliny, stożek za pomocą obracania trzonu, przyczem średnica tulei w górnej części zwiększa się współ-

środkowo w taki sposób, że powierzchnie naciskowe tulei przylegają bezpośrednio do obrysu wewnętrznej stożkowej i pierścieniowej powierzchni naciskowej kadłuba izolatora.

Wobec tego, że we wspomnianem zamocowaniu bezkitowym trzonu w izolatorze stożek, znajdujący się na trzonie, wprowadza się do tulei w kierunku zgóry w dół, wewnętrzne wydrążenie izolatora winno być tak duże względnie wysokie, by pozostawało dostatecznie dużo miejsca wewnątrz kadłuba izolatora na stożek trzonu w jego położeniu nazewnętrz tulei, to jest w tem położeniu, w którym zarówno trzon jak i tuleja przechodzą poprzez szyjkę izolatora do jego kadłuba. Takie zamocowanie bezkitowe wymaga zatem więk-

szej wysokości kadłuba izolatora, aniżeli jest to konieczne dla poszczególnych części w położeniu roboczym. Gdy stożek jest wciągnięty do wnętrza tulei, wewnątrz części izolacyjnej powstaje pusta przestrzeń, działająca sama przez się ujemnie na izolator, a oprócz tego umożliwiającą ruch tulei w kierunku osiowym. Ażeby zapobiec temu ruchowi osiowemu, tuleja względnie nakrętka winna być zaopatrzona w zewnętrzny kciuk, który jest przyciskany do kadłuba izolatora za pomocą wkręcania stożka do tulei i wskutek tego znosi ruch tulei wewnątrz kadłuba izolatora.

Według wynalazku niniejszego do bezkitowego zamocowania trzonów w izolatorach stosuje się również tuleję ze szczeliną, wykonaną w postaci nakrętki, którą wprowadza się wraz z trzonem przez szyjkę izolatora do jego kadłuba. Wynalazek polega na tem, że języczki względnie wycinki tulei, umieszczonej wewnątrz kadłuba izolatora przed wprowadzeniem trzonu zwężają otwór śrubowy, to jest odpowiednio klinowato zmniejszają go, wskutek czego po wkręceniu trzonu do tulei języczki te zostają bezpośrednio rozparte i zakotwione w kadłubie izolatora. To umożliwia budowę takiego izolatora, w którym zaczepienie języczków tulei o izolator po zakotwieniu ich w kadłubie izolatora jest takie, iż tuleja jest zabezpieczona przed osiowym przesuwaniem w obydwóch kierunkach bez konieczności stosowania specjalnych kciuków, czyli wydrążenie w kadłubie izolatora jest wypełnione całkowicie przez tuleję. Pozwala to znowu na znaczne zmniejszenie wysokości izolatora w stosunku do znanych urządzeń tego rodzaju.

Według wynalazku górna część tulei, składająca się z języczków, jest wykonana jako nakrętka, przyczem część ta posiada kształt klinowaty, dzięki czemu naprężenie rozciągające, wywołane przez działanie klina, zabezpiecza połączenie śrubowe przed odkręceniem.

Na rysunku przedstawiono przykład wykonania wynalazku w zastosowaniu do izolatora wiszącego, przyczem fig. 1 przedstawia izolator w przekroju osiowym oraz w widoku bocznym, zaś fig. 2 — tuleję w widoku zdołu.

Izolator wiszący składa się z kołpaka 1, z kadłuba 2, który wewnątrz posiada gruszkowato rozszerzone wydrążenie, z trzonu 3, zaopatrzonego w gwint, z tulei 4 i zapadki 5. Tuleja 4, zaopatrzona w gwint i wykonywana przeważnie z ciągliwego stopu metalowego, składa się z części walcowatej oraz z części rozszerzającej się w kształcie gruszki. Ta ostatnia część, zaopatrzona również w gwint, jest podzielona zapomocą biegnących w kierunku promieni wycięć na kilka wycinków 4a, które łączy ze sobą część walcowatą.

Zestawienie izolatora wiszącego odbywa się w ten sposób, że najpierw wsuwa się tuleję 4, przy jednoczesnem ściskaniu jej wycinków 4a, do wydrążenia w kadłubie 2 izolatora, poczem do tulei tej wkręca się trzon 3. W ten sposób część gruszkowata tulei zostaje rozparta; wypełnia ona odpowiednio ukształtowane wydrążenie w kadłubie izolatora i tworzy mocne, zabezpieczone od ruchów osiowych połączenie izolatora z trzonem, które w przykładzie wykonania, przedstawionym na rysunku, może być znowu zwolnione zapomocą odkręcenia trzonu. Wskutek klinowego działania, jakie powstaje dzięki zaczepieniu wycinków, zaopatrzonych w gwint, o kadłub izolatora, otrzymuje się zabezpieczone połączenie śrubowe sworznia z naśrubkiem. Ażeby zapobiec przypadkowemu rozkręcaniu się, w trzonie 3 są przewidziane dwa prostolinijne równoległe żłobki, umieszczone przeciwległe względem siebie, w czołowej zaś ścianie tulei 4 — dwa wydrążenia, równoległe do osi tulei. Sprężynująca zapadka 5, zaopatrzona w dwie osiowe nasadki 5a, osadzona jest na trzonie 3 w pobliżu jego łba 3a. Po wkręceniu trzonu

przesuwa się zapadkę 5 osiowo, dopóki nie wpadnie ona do żłobków przewidzianych w trzonie, zaś nasadki 5a — do wydrążeń, znajdujących się w tulei, wskutek czego zapobiega się wzajemnemu przekręcaniu trzonu 3 i tulei 4.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Urządzenie do bezkitowego zamocowania trzonów lub podobnych części w izolatorach z tuleją, umieszczoną pomiędzy kadłubem izolatora a trzonem i wykonaną w postaci nakrętki, zaopatrzonej w jednej części swej wysokości w rozpięrające języczki, wycinki lub podobne części, znamienne tem, że ta zaopatrzona w rozpięrające języczki lub wycinki część nagwintowanej tulei w kształcie gruszki jest dopasowana do wydrążenia w kadłubie izolatora i przy wprowadzaniu przez szyjkę do wydrążenia w izolatorze zostaje

na skutek posiadania języczków lub podobnych części ściśnięta, a otwór śrubowy tulei odpowiednio zwężony, wskutek czego przy wkręcaniu trzonu do wprowadzonej już w wydrążenie tulei języczki lub podobne części tulei zostają rozparte i zakotwione w kadłubie izolatora.

2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że zaczepienie języczków o izolator po ich zakotwieniu w kadłubie izolatora jest tego rodzaju, iż zamocowanie trzonów jest zabezpieczone przed przesunięciem osiowem w obydwóch kierunkach.

3. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne tem, że tuleja w swej górnej części, składającej się z języczków, jest wykonana w postaci klinowatej nakrętki.

Zettlitzer Kaolinwerke - A. - G.

Zastępca: Inż. M. Zmigryder,
rzecznik patentowy.

F I G. 1

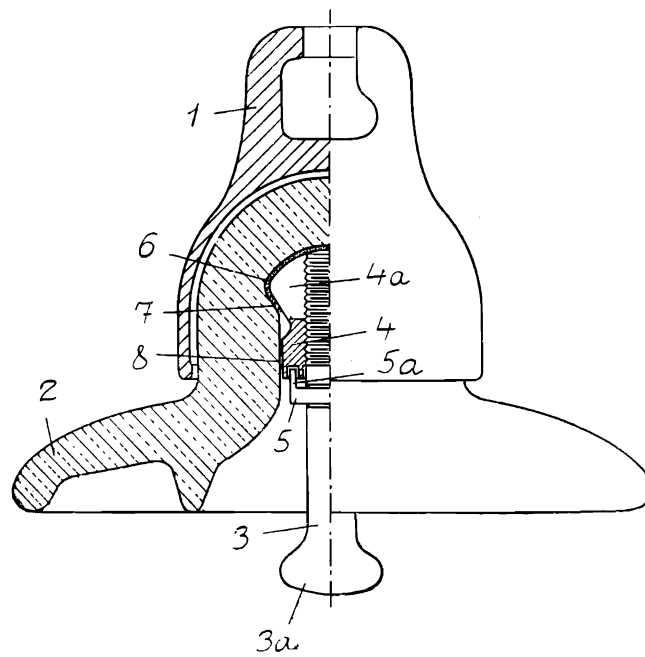

FIG. 2 4a

